N:r 4 för år 1886 åtföljes af en bilaga, sid. 177—208.

Pietisten.

Utgifwen
af
P. Waldenström.
Fyrationdefemte årgången.

N:r 4 | Juli | 1886.

Swar på framstälda frågor.

Käre broder. Du frågar, om ej Skriften med köttet menar detsamma som kroppen, när hon talar om köttet såsom stridande mot anden, och det har synts dig underligt, att jag i mina artiklar om tobaksbruket framstält det såsom oriktigt att anse, att det onda hos den troende sitter i kroppen. Jag beder att till swar derpå få framställa några synpunkter, som, såwidt jag förstår, wisa, att "köttet" icke är det samma som kroppen.

Men innan jag går in på sjelfwa ämnet, skall jag genast erkänna, hwad hwar och en ser, nämligen att ordet **kött** i den heliga Skrift ofta brukas i rent naturlig bemärkelse, såsom när t. ex. Paulus i 1 Kor. 15: 39 säger: Icke allt kött är samma kött, och sedan skiljer mellan olika djurs kött o. s. w. Likaså är klart, att bibeln stundom med "kött" menar kroppen i motsats mot anden, såsom då Paulus i Kol. 2: 5 säger, att han är frånwarande med köttet men närwarande med anden. Ibland menar hon ock med ordet kött hela menniskan, såsom då det heter, att allt kött skall se Guds frälsning (Luk. 3: 6). Låt oß wara öfwer ens att i den fråga, som här är före, icke inblanda sådana ställen, som icke hafwa med den samma att göra; och hwilkas inblandande derför endast werkar förwirring.

Här är alltså fråga icke om kött i allmänhet, icke heller endast om köttet i motsats mot anden utan om köttet **såsom något, som strider** mot den helige Anden.

Du tycker, att det blir så grumligt för dig, när du skall fatta ett och samma ord i flera olika betydelser. Ja, men hwad will du göra, om ordet verkligen begagnas i flere betydelser? Icke winner du någon klarhet genom att förbise det. Paulus säger i Rom. 7: 5: När wi **woro i köttet**, woro de syndiga lustarna werksamma i wåra lemmar till att bära frukt åt döden. I Fil. 1: 24 säger han, att det för de troendes skull war af nöden, att han **blef qwar i köttet**. Käre broder, nog ser du wäl, till hwilka galenskaper det skulle leda att på dessa twå ställen fatta ordet "kött" i samma betydelse. Wi kunna således icke hjelpa, att Paulus på olika ställen talat

om kött i olika bemärkelser. För oß återstår endaſt att förſöka fatta, hwad han på hwarje ſtälle menat dermed.

Till utgångspunkt för wår undersökning wilja wi taga Gal. 5: 17, der Paulus säger: **Köttet har begärelſe mot Anden och Anden mot köttet. De samma äro mot hwarandra** o. ſ. w. Der framſtällas alltså köttet och Anden ſåſom twenne ſtridande motſatſer inom de troende. Att apoſteln med Anden menar den helige Ande, ſynes af v. 18. Men hwad menar han då med **köttet**? Menar han **kroppen**? Nej, ty kroppen och Guds Ande äro alls icke mot hwarandra hos de troende. Twertom lär Guds ord, att **kroppen är den helige Andes tempel** (1 Kor. 6: 19), ja att de troendes **kroppar äro Kriſti lemmar** (v. 15). Deremot säges det aldrig, att **köttet** är den helige Andes tempel.

I samma kapitel v. 24 säger Paulus: De, ſom tillhöra Kriſtus, hafwa korsfäſt köttet med luſtarna och begärelſerna. Deremot säger Skriften aldrig, att de troende hafwa korsfäſt **kroppen**. Nej **kroppen** ſkall wårdas, ſtärkas, ja **helgas** (1 Theſſ. 5: 23), icke korsfäſtas eller dödas. **Köttet** deremot ſkall icke wårdas, ſtärkas eller helgas utan korsfäſtas och dödas. Detta den heliga Skrifts ſpråkbruk ſynes mig ſå afgörande, att jag icke förſtår, hurn man ſkall undkomma det. Den, ſom dödar **ſin kropp**, gör ſynd; den, ſom dödar **ſitt kött**, gör en god gerning. Och ju mer **köttet dödas**, deſto mer **helgas kroppen**.

I 1 Kor. 5: 5 säger Paulus, att han öfwerlemnade blodſkändaren Korinth åt ſatan **till köttets förderf**, på det hans ande måtte blifwa frälſt. Omöjligt kan Paulus der hafwa menat **kroppens** förderf, när han säger **köttets** förderf. Icke war det apoſtelns mening att förderfwa ſyndarens kropp, ej heller är det något wilkor för andens frälsning, att **kroppen** förderfwas. Men **köttets** död är wilkoret för andens frälsning, och köttets död war derför, hwad Paulus åſyftade.

I Gal. 6: 8 säger ſamme apoſtel: Den, ſom ſår i köttet, ſkall af köttet ſtörda förderf. Omöjligt kan han der mena att ſå i **kroppen** eller att af **kroppen** ſtörda förderf. Men af **köttet** får man ſtörda förderf, om man ſått deri.

Ett i detta afſeende mycket upplyſande ſtälle är Kol. 2: 23. Der säger apoſteln om de falſka lärarena, att de hade ett namn af wishet i ſjelfſtagen gudstjenſt och ödmjukhet och **ſkoningslöshet mot kroppen** till **köttets mättande**. Der ſätter han till och med köttet och kroppen mot hwartannat, ſå att **ſkoningslösheten mot kroppen** tjenar till att tillfredsſtälla **köttet**. Detta köttets tillfredsſtällande beſtod uti tillfredsſtällandet af deras andliga högmod genom falſk gudstjenſt, hwilken bland annat yttrade ſig i ſtoningslöshet mot kroppen. Icke kan köttet der wara detſamma ſom kroppen.

Det säger ſig ſjelft, att om kroppen och köttet wore det ſamma, ſå ſkulle helgelſen komma att gå ut på undertryckandet och dödandet af kroppen ſåſom ſtridande mot Anden. Detta war ock de der falſka apoſtlarnes lära i Koloſſe. Det ſamma ſe wi i det påfwiſta munkwäſendet, der det gäller att genom allehanda ſtoningslöshet mot kroppen, onaturligt wakande, ſwältande, piſkande o. ſ. w., undertrycka kroppen ſåſom ſyndens källa. Hwem känner ej Luthers hiſtoria i detta afſeende, huru han i kloſtret rent af höll på att taga lifwet af ſig genom ſina ſjelfplågerier? Men detta är ett bakſteg **till hedendom**. Ty bland hedningarne före-

nmer just en sådan der "helighet", som yttrar sig i kroppens mißhand-
nde. Twert deremot lärer Skriften, att wåra kroppar äro Kristi lem-
ar och skola såsom sådana lemnas af oß åt Gud såsom rättfärdighetens
apen (Rom. 6), hwilket deremot aldrig säges om köttet.

De syndiga begärelserna kallas i Skriften **köttsliga** och sägas strida
ot själen (1 Petr. 2: 11). Men de kallas aldrig **kroppsliga**. Kroppens
turliga behof gifwa sig wäl ock till känna uti begär, nämligen efter det
m kroppen behöfwer, såsom mat, dryck, wärme, swalka o. s. w. Detta kan
llas **kroppsliga** begär men icke köttsliga; icke heller strida de mot själen, så
t man behöfwer taga sig till wara för dem. Att afundas, högmodas, för-
ittras o. s. w. — det är någonting **köttsligt** men icke någonting **kropps-**
ligt. Dessa onda böjelser finnas ock hos de onda andarna oberoende af
ågon kropp.

Du stödjer dig derpå, att det i Rom. 8: 13 står: Om I lefwen efter
öttet, skolen I dö, men om I döden kroppens gerningar med Anden,
olen I lefwa. Der menar du det wara tydligt, att med köttet menas
roppen. Men det är allt annat än tydligt. Om kroppen och köttet wore
et samma, så hade Paulus kunnat säga: Om I **lefwen efter kropp-**
en, skolen I dö. Men så har han aldrig sagt och har aldrig **kunnat**
äga det. Men att han kallar synderna för **kroppens** gerningar, beror
erpå, att de förmedlas genom kroppen såsom werktyg, och det är något
elt annat.

Sammalunda är förhållandet med Rom. 6: 12, der apostelen säger:
Må icke synden herska i eder dödliga kropp till att lyda hans begärelser.
Der kallar han begärelserna för **kroppens** begärelser, emedan de förmedlas
genom kroppen. De uppwäckas i honom af synden, och när synden får
erska i kroppen, så wisar det sig deri, att man lyder dessa begärelser.
Märk för öfrigt apostelens uttryck, då han säger: Må synden icke herska i
eder kropp. Paulus har icke sagt och har icke kunnat säga: Må icke **eder**
kropp herska, till att lyda hans begärelser. De syndiga begärelserna kunna
derför wäl kallas **kroppens** begärelser men icke **kroppsliga** begärelser. Ty
e hafwa icke sin grund i kroppen, fastän de förmedlas genom honom.
Deremot kallas de med rätta **köttsliga**, emedan de hafwa sin grund
köttet.

På samma sätt talar Johannes i 1 Joh. 2: 16 om "ögonens begärel-
er". Icke will han dermed säga, att det är ögonen, som hafwa dessa be-
gärelser, eller att begärelserna sitta i ögonen, utan helt enkelt att de
förmedlas genom ögonen.

För öfrigt lärer Skriften, att icke blott det onda utan ock det goda
os menniskan förmedlas i detta lifwet genom kroppen. Derför säger
Paulus i 2 Kor. 5: 10, att hwar och en skall i domen få igen "det (som
ett) genom kroppen",*) antingen det warit godt eller ondt. Likasom de
syndiga lustarna förmedlas genom kroppen, så förmedlas ock genom krop-
pen de goda känslor och rörelser, som Anden uppwäcker, såsom ånger,
glädje, tacksamhet, medlidande o. s. w. Alla dessa heliga rörelser och
känslor förnimmas i kroppen lika wißt som de syndiga begären. På
samma sätt förmedlas ock alla **gerningar**, ware sig goda eller onda, ge-

*) I den nya swenska bibelöfwersättningen står det "sitt lifs gerningar", hwilket till meningen är riktigt men i anseende till uttrycket allt för mycket och onödigt afwiker från grundtextens ordalag.

nom kroppen. Paulus har derför i Rom. 7: 18 kunnat säga: Jag v
att i mig, det är i **mitt kött**, bor intet godt. Men han har icke kun
säga: Jag wet, att i mig, det är i **min kropp**, bor intet godt. I
hans kropp bodde äfwen den wilja att göra det goda och den glädj
Guds lag, som han hade.

Af allt detta tycker jag, att det otwetydigt framgår, att när bib
talar om kött såsom något mot Anden stridande, så menar hon dern
icke kroppen, icke heller något kroppsligt, utan den i oß medfödda, synd
adamitiska naturen, i hwilken de syndiga begären och de deraf följan
syndiga gerningarna hafwa sin rot och källa. Detta kött beherskar d
oomwända menniskan hel och hållen, hennes förstånd, hennes wilja, h
nes kropp. Den troende är genom Anden fri från deß herrawälde, eh
det ännu finnes qwar i honom och frestar honom samt hindrar honom
mångt och mycket att göra det goda, som han will, såsom Paulus wisa
Rom. 7: 14 följ. Derom har jag skrifwit widlyftigt i Guds ewiga frälsnin
råd, andra delen sid. 65—105.

Huru jag nu skall **förklara** köttet i förhållande till menniskans wä
så att jag får det tydligt för mitt förstånd, det är en annan sak. E
antingen jag kan förklara det eller icke, är det dock wißt för mig, att
ej bör **bortförklara** det. Jag har ännu aldrig heller sett någon, som t
nat förklara förhållandet mellan kroppen och själen eller mellan själen
anden hos menniskan, och det är ändå wißt för mig, att man icke såso
materialisterna får bortförklara ware sig själen eller anden.

Må Gud upplysa oß ju mer och mer genom sin Ande. Wi för
endels. Men genom tron på Jesus wänta wi ewig frälsning, och
skola wi äfwen förstå fullkomligt. Bed för din

Gefle 22 Juli 1886. **P. W.**

Från Pietistens Expedition, Stockholm, har utkommit:

"Stycken af lifwets ord",

Betraktelser för hwar dag i året

af

P. Waldenström.

Godtköpsupplaga.

Pris: 1 krona 25 öre per exemplar; när 10 exemplar tages på e
hand, lemnas 20 proc. rabatt.

Stockholm, tryckt hos A. L. Normans Boktryckeri-Aktiebolag, 1886.